

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan

Panimula

Nasa kalagitnaan na tayo ng ika-21 siglo. Mabilis na lumalala ang kalagayan ng mundo. Ang mga taong pinagtiwalaan natin, ang mga bagay na nakilala at ikinatuwa natin, at ang ilan ay hindi na natin pinapansin, ay naglalaho. Marami sa mundo ngayon ang namumuhay sa patuloy na takot. Nakikita natin nang harapan na ang tensyon sa mundo ay nasa pinakamataas na antas. Ang mga alitan, digmaan, at mga akto ng terorismo ang napupuno ngayon sa ating mga pahayagan at ulat balita. Ang mundo ay nababalot ng kaguluhan, na nagdulot sa marami ng takot para sa kanilang mismong pag-iral. Kasabay nito, isang muling sigla ng pagkamakabayan ang sumibol sa ating bansa at sa iba pang bahagi ng mundo. Dahil sa mga kondisyong ito, ang mga bansa at ang kanilang mga mamamayan ay nagsasama-sama upang bumuo ng mga bagong alyansa na dati'y inakala na hindi malalayon. Isang pakikibaka sa pagitan ng pinaniniwalaang kapangyarihan ng mabuti at masama ang nagaganap. May panawagan para sa armas, na nagbunga ng karahasan bilang tugon sa karahasan. Malaking presyon ang ipinapataw sa mga indibidwal na "makilahok sa laban" sa anumang halaga.

Ang sangkatauhan sa pangkalahatan ay hindi kumukuha ng tulong sa Diyos kundi umaasa sa sarili nitong mga paraan upang magdala ng kapayapaan sa mundo. Sa ganitong kalagayan, natatagpuan natin ang anak ng Diyos na hinaharap ang maraming mahahalagang desisyon. Ano ang itinuturo ng mga Kasulatan tungkol sa karahasan, digmaan, at pagpatay? Paano magagamit ang mga Kasulatan bilang batayan para maging isang relihiyosong tumututol sa digmaan sa anumang anyo? Inaasahan naming makakatulong ang polyetong ito sa mambabasa sa mga sagot sa mahahalagang katanungang ito.

PANANAW NG DAANANG TIPAN SA GANAP NA DIGMAAN

Ang Diyos ay madalas na inilalarawan sa Bibliya sa mga pananalitang pang-digmaan - ang "galit ng Diyos," at ang "poot ng Diyos" - gaya ng nabanggit sa Bilang 11:10,23. Ang Makalangit na Ama ay labis na tutol sa lahat ng bagay na marumi na ito ay mapapawi sa kalaunan. Siya ay parang "nagniningas na apoy," sapagkat "Nakakatakot ang mahulog sa mga kamay ng buhay na Diyos." (Deuteronomio 4:24; Hebreo 10:31). "Akin ang paghihiganti at ang ganti." (Deuteronomio 32:35). Sinasabi rin sa Kasulatan na hindi Niya matitigan ang kasalanan, "Masyadong malinis ang iyong mga mata upang tumingin sa kasamaan; hindi mo matiis ang paggawa ng masama." (Habakkuk 1:13). Ang Panginoon ang hahatol sa kaniyang bayan, at susubukin ang mga gumagawa ng

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan

3

masama sa kaniyang paningin, sapagkat siya ay "isang selosong Diyos," at "isang taong mandigma," na bumabangon upang humatol laban sa mga bansa ayon sa kaniyang itinakdang panahon. - Exodo 20:5; 15:3

Ginawa na niya ito sa kaniyang mga nakaraang pakikitungo sa sangkatauhan at isasakatuparan niya ang kaniyang mga plano at layunin hanggang sa itinakdang wakas sa hinaharap. Nais niya ang lahat ng ating pagmamahal, tiwala, at pag-asa. Dapat nating maunawaan na ito ay para sa ating kabutihan at hindi ito pagkamakasarili sa Kanyang panig. Kasabay nito, ang selos ng Diyos ay makatarungan at tiyak na magdudulot sa makasalanan ng makatarungang parusa. Ang tao na nagbagsak ay tumitingin sa Diyos nang may kapaitan, sama ng loob, at pagkamakasarili, na nagmumula sa hatol ng kasalanang ni Adan.

Mga Lalaking Mandirigma ng Israel

Habang sinisimulan natin ang ating talakayan tungkol sa pakikitungo ng Diyos sa bansang Israel, nakikita natin na inutusan silang bilangin ang kanilang sarili ayon sa mga hukbo. "Nagsalita ang Panginoon kay Moises sa Toldang Pangtipunan sa Disyertong Sinai, sa unang araw ng ikalawang buwan ng ikalawang taon matapos lumabas ang mga Israelita mula sa Ehipto. Sinabi niya: Bilangin mo ang buong komunidad ng mga Israelita ayon sa kanilang mga angkan at pamilya, at itala ang bawat lalaki ayon sa pangalan, isa-isa." Ikaw at si Aaron ay bibilang ayon sa kanilang mga dibisyon ng lahat ng lalaki sa Israel na dalawampung

taong gulang pataas at may kakayahang maglingkod sa hukbo." - Bilang 1:1-3

Ang mga Israelita ay madalas na pinamunuan ng mga lalaking mandirigma sa kanilang pakikipaglaban upang makamit ang kanilang ipinangakong lupain. Si Josue, ang "kapitan ng hukbo" (Josue 5:14), ay inutusan ng isang anghel kung paano sirain ang Jerico. Sa pagtutunog ng mga trumpeta, at sa banal na pakikialam, ang mga pader ng lungsod ay "gumiba nang patag," at "lubos na nasira." (Josue 6:1-21). Tingnan din ang mga karanasan ni Samson. Ayon sa Batas, si Samson ay itinuring na isang tapat na lingkod ng Diyos. Ang kanyang katapatan ay nakapaloob sa kanyang katapatan sa mga banal na kautusan, sa layunin ng Diyos, at sa Israel, ang bayan ng Diyos na pinagpakasunduan. Ang mga Israelita, sa halip na makipagtulungan kay Samson at igiit ang banal na pag-angkin sa lupain ng Palestina at ang pagbagsak ng lahat ng kalaban, ay nabigo. Natakot sila sa mga Filisteo at kakaunti ang kanilang pananampalataya sa Diyos.

Tinuruan ng Diyos ang kaniyang bayan kung paano lumaban. Sinasabi sa atin ni David, "Pinagpala ang Panginoon na aking Bato, na naghahanda ng aking mga kamay para sa digmaan, at ng aking mga daliri para sa labanan. Ang aking kaabágan at aking kuta, ang aking matayog na tore at ang aking tagapagligtas, ang aking kalasag at ang Siyang aking sinasaklan, na nagpapasuko ng mga bayan sa ilalim ko." Awit 144:1

Ang Israel ay makikipaglaban sa maraming digmaan. Tinuruan pa nga sila ng Diyos kung paano lumaban.

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan

5

"Pinupuri ang Panginoon na aking Bato, na naghahasa ng aking mga kamay para sa digmaan, at ng aking mga daliri para sa pakikipaglaban." (Awit 144:1). Ipinadala Niya sila sa labanan. "Sinabi ng Panginoon kay Moises, 'Ihiganti mo ang mga anak ng Israel laban sa mga Midianita: ...' At sinabi ni Moises sa bayan, 'Magsanay kayo sa inyong sarili para sa digmaan, at sumalakay kayo laban sa mga Midianita, ... Magpadala kayo sa pakikidigma ng isang libong lalaki mula sa bawat lipi ng Israel. ... At pinatay nila ang mga hari ng Midian.'" Bilang 31:1-8

Lumalaban ang Diyos para sa Kaniyang Bayan

Lumaban ang Diyos para sa kanyang bayan nang sila ay hinahabol ni Paraon, Hari ng Ehipto, at ng kanyang hukbo ng mga kabayo at karwahe. "Nang lumapit si Paraon, itinaas ng mga anak ng Israel ang kanilang mga mata, at narito, sumunod sa kanila ang mga Ehipsiyo; at sila'y labis na natakot: at ang mga anak ng Israel ay sumigaw sa Panginoon. ... At sinabi ni Moises sa bayan, 'Huwag kayong matakot. Tumindig kayo nang matatag at makikita ninyo ang pagliligtas na ibibigay sa inyo ng Panginoon ngayon. Ang mga Ehipsiyo na nakikita ninyo ngayon ay hindi na ninyo makikita pa kailanman. Ang Panginoon ang lalaban para sa inyo; kayo'y manahimik na lamang.'" (Exodo 14:10-14). Hinati ng kapangyarihan ng Diyos ang tubig ng dagat, at nailigtas ang hukbo ng Israel.

Panahon para sa Bawat Layunin

Ang isa pang hanay ng mga kasulatan na dapat isaalang-alang ay matatagpuan sa Ecclesiastes 3:1,3,8: "Sa bawat bagay ay may panaun, at sa bawat layunin sa silong ng langit ay may takdang panahon: ... Panahon ng pagpatay, at panahon ng pagpapagaling; panahon ng paghihiwa, at panahon ng pagtayo; ... Panahon ng pag-ibig, at panahon ng pagkamuhi; panahon ng digmaan, at panahon ng kapayapaan." Maraming tao ang gumamit ng mga talatang ito upang bigyang-katwiran ang pagpatay at paglusob sa digmaan. Kapag masusing sinuri natin ito, makikita natin na isinulat ito ni Solomon dahil sa kanyang maraming karanasan at obserbasyon. Nagbibigay siya ng punto mula sa pananaw panlipunan. Nakikita niya ang mga taong nagsusumikap nang husto upang mag-ipon ng kayamanan, at matalino niyang tinanong, Ano ang pakinabang ng manggagawa sa kanilang pagod? Ecclesiastes 3:9

Tinapos ni Solomon ang kanyang talakayan sa, "Katakutan mo ang Diyos, at tuparin mo ang kaniyang mga utos; sapagka't ito ang buong katungkulan ng tao. Sapagka't dadalhin ng Diyos sa hukuman ang bawat gawa, pati ang bawat lihim na bagay, kung ito man ay mabuti, o kung ito man ay masama." Ecclesiastes 12:13,14

Isang Diyos ng Pag-ibig

Ngayon ay magtatanong tayo: "Kung ang Diyos ay Diyos ng pag-ibig ayon sa Bibliya; paano natin mauunawaan ang kaniyang utos sa mga anak ng Israel na lubusang lipulin ang kanilang mga kaaway?"

Ang sagot sa tanong na ito ay ganito: Dapat nating tandaan na ang Bansa ng Israel ay ang pinili at pinangakuan ng Diyos na bayan: "Ikaw lamang ang aking nakilala sa lahat ng mga pamilya sa buong mundo." (Amos 3:2). Napakasamang kalagayan ang umiiral sa ipinangakong lupain ng Canaan nang ang Israel ay dumating upang pag-aari ito. Ang mga Filisteo, Amorreo, at iba pa, na naninirahan sa lupain, ay halos mga s , dahil sangkot sila sa lahat ng uri ng pagsamba sa diyus-diyosan, nag-aalay ng mga taong biktima kaugnay ng kanilang mga huwad na diyos at relihiyon. Ito ay dahil ang kanilang kasamaan at kabuktutan ay umabot na sa ganitong antas na ang Diyos, sa Kanyang karunungan at katarungan, ay nakita na pinakamabuti na wawasakin sila at ilalagay sa lupain ang isang bayan na, sa ilalim ng Kanyang mga tagubilin, ay nakamit ang mataas na antas ng sibilisasyon. Nang ang mga Hudyo ay malapit nang pumasok sa lupain, itinatag ng Panginoon ang isang sistema ng mga batas para sa kanila na may katiyakan na kung sila ay magsuway ay parurusahan sila. Isa rito ay, "Huwag kang papatay." (Exodo 20:13). Ang malisya, poot, at galit ay mula sa makamatay na espiritu.

Ang katotohanang ang mga anak ng Israel ay piniling bayan ng Diyos ay malinaw na itinuturo sa Bibliya. "Sapagkat kayo lamang ang aking nakilala sa lahat ng angkan sa lupa." Tingnan ang mga salita mula sa Jeremias 13:11: "Sapagkat kung paanong ang sinturon ay nakatali sa baywang, gayon ko tinali sa akin ang buong bayan ng Israel at ang buong bayan ng Juda, sabi ng Panginoon, upang sila'y maging bayan ko, at sa aking kabantugan at kapuri-puri at karangalan." Siya ang "Diyos ng lahat ng lipi ng Israel." (Jeremias 31:1). "Sa pamamagitan mo ... ay pagpapalain ang lahat ng lipi sa lupa." Genesis 28:14

Ang mga kapitbahay ng Israel ay patuloy na nakipagdigma laban sa Israel, at kung susunod ang Israel sa Diyos, tutulungan Niya sila. Kung susway sila sa Diyos, hahayaan Niya ang kanilang mga kaaway na magtagumpay. Nilinaw ng Diyos sa Israel sa pamamagitan ng mga propeta na ang kasalukuyang panahon ng kasamaan, poot, digmaan, at kahirapan ay pansamantalang kalagayan. Ang Kanyang plano ay nakatuon sa pagtatanggal ng lahat ng digmaan, poot, kawalan ng pag-asa, at kahirapan. Magaganap ito kapag itinatag na ang Kanyang kaharian.

Kaya, nakikita natin na ang Diyos ay kumilos sa kaniyang piniling bayan sa napaka-espesyal na paraan, at sa ilalim ng mga natatanging batas at kalagayan. Tandaan natin ang utos na ibinigay niya sa kanila, "Huwag kang papatay." Habang tayo'y nagpapatuloy sa ating talakayan, makikita natin na ayon sa mga aral ng Panginoon sa Bagong Tipan, ang

buhay ay dapat pahalagahan at hindi ilagay sa panganib.

Pananaw ng Bagong Tipan sa Digmaan

Habang pinag-aaralan natin ang mga aral ng Diyos sa Bagong Tipan, malilinaw na malilinaw na may naganap na pagbabago. Iba na ang pakikitungo ng Makalangit na Ama sa bansang Israel, at nagsisimula ito sa kanyang minamahal na Anak. Iniwan ng Panginoon ang kanyang makalangit na tahanan at ipinanganak bilang isang perpektong tao. "Noong una, ang Verbo ay nasa Dios, at ang Verbo ay Dios na nasa Dios. ... Siya ang nasa sanglibutan, at ang sanglibutan ay hindi siya nakilala. ... At ang Verbo ay naging laman, at tumahan sa tayong mga tao; at nakita natin ang kanyang kaluwalhatian, ang kaluwalhatian ng nag-iisang Anak ng Dios, na punong-puno ng biyaya at katotohanan." (Juan 1:1, 10, 14). "Ang Verbo ay nagkatawang-tao, at nanahan sa piling natin, (at nakita natin ang kanyang kaluwalhatian, ang kaluwalhatian bilang nag-iisang Anak ng Ama,) na puno ng biyaya at katotohanan. ... Nasa mundo siya, at ang mundo ay nilikha sa pamamagitan niya, at hindi siya nakilala ng mundo. Dumating siya sa kaniyang sariling bayan, at hindi siya tinanggap ng kaniyang sariling bayan." (Juan 1:14,10,11). Alam natin na ang "sarili Niya" ay tumutukoy sa bansang Israel. Siya ay tinanggihan nila bilang pagtupad sa kasulatan, "Siya ay hinamak at itinakwil ng mga tao; isang taong puspos ng dalamhati." Isaias 53:3

Nang tanungin ni Pilato ang mga Hudyo na nagtipon sa paglilitis ng ating Panginoon, "Ano ang gagawin ko nga kay Jesus na tinawag na Cristo? Sila'y lahat nang sagot, Ipako siya sa krus." (Mateo 27:22). Tulad ng mababasa natin sa pagtatapos ng salaysay, hinugasan ni Pilato ang kanyang mga kamay sa usaping ito nang hindi niya siya makita na may sala. "At sumagot ang buong bayan, at sinabi, 'Ang dugo niya'y nasa amin, at sa aming mga anak.'" Mateo 27:25

Sa buong ministeryo ng Panginoon, hinangad Niyang tulungan ang Israel. "O Jerusalem, Jerusalem, ikaw na papatay sa mga propeta at babatuhin ang mga sinugo sa iyo, ilang ulit ko sanang tinipon ang iyong mga anak na gaya ng inahin na tinitipon ang kanyang mga sisiw sa ilalim ng kanyang mga pakpak, at ayaw kayo! Narito, ang inyong bahay ay iniwan sa inyo na wasak." (Lucas 13:34,35). Bahagi ito ng patotoo ni Jesus. Dahil sa pagtanggap na ito sa nag-iisang Anak ng Diyos, nabigo ang Israel na makamantan ang matagal na nitong hinahangad. Hinangad nilang magpatuloy ang mga pagpapala at kasaganaan sa ilalim ng patnubay ng Diyos. "Ano nga ba? Hindi nakamantan ng Israel ang kanyang hinahanap; ... (Ayon sa nakasulat, binigyan sila ng Diyos ng diwa ng katamaran, ng mga mata upang hindi sila makakita, at ng mga tainga upang hindi sila makarinig); hanggang sa araw na ito." Roma 11:7,8

Mga Halimbawa Para Turuan Tayo

Muli naming binabanggit, gamit ang mga Kasulatan, ang layunin ng ugnayan ng Diyos sa Lumang Tipan sa

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan 11

Israel. "Mga kapatid, ayaw kong kayo'y mangmang kung paanong ang lahat ng ating mga ama ay nasa ilalim ng ulap, at lahat sila'y tumawid sa dagat; ... Ngayon, ang mga bagay na ito ay naging halimbawa sa atin upang huwag tayong magnasa sa masasamang bagay, gaya ng kanilang pagnanasa." (1 Corinto 10:1-6). Mula sa talaang ito ay mayroon tayong mga babala, at kasama nito ang pagkakataong matuto mula sa mga ito upang magawa natin ang ating makakaya sa paglilingkod sa Diyos. Ang likas na Israel ay hindi kailanman naging mga tagapagmana nang walang kondisyon ng anumang bahagi ng pangakong ginawa kay Abraham – "Sa iyo ay pagpapalain ang lahat ng angkan sa lupa." (Genesis 12:3). Hindi rin sila naging tagapagmana bilang isang bansa ng espiritwal na bahagi ng pangako, na siyang pinakamahalaga o pangunahing bahagi. Nang pumasok ang Diyos sa tipan kasama ang Israel, ang pagkaunawa ay kung tutuparin nila ang Batas, magkakaroon sila ng buhay na walang hanggan. Magbibigay-daan ito upang mana nila ang pribilehiyo na pagpalain ang lahat ng angkan sa lupa—lahat ng tao.

Mga Tagapagmana ng Mga Pangako ng Diyos

Ang mga salita ni Apostol Pedro, "Ang pangako ay para sa inyo, at para sa inyong mga anak" (Gawa 2:39), ay ganap na kaayon ng lahat ng pakikitungo ng Panginoon sa Israel, at ng kanyang tipan sa kanila bilang mga anak ng kanyang lingkod na si Abraham. Mayroon pa rin silang pag-asang ito noong kapanahunan ni Jesus, gaya ng sinabi ni Pablo, "Ito

ang pangakong inaasahan ng aming labindalawang lipi na matupad habang masigasig silang naglilingkod sa Diyos araw at gabi." (Gawa 26:7). Nang mapatunayang hindi karapat-dapat ang mga Israelita na maging tagapagmana ng Tipan kay Abraham, sila ay pinutol, at ang mga Hentil ay tinanim upang punan ang kanilang mga puwesto. Ang mga Hentil na ito, ngayon bilang mga indibidwal, ay maaaring maging kasamang tagapagmana ng "ugat at katabaan ng puno ng oliba." (Roma 11:17). Ang mga tumanggap lamang kay Cristo ang ginawang "mga tagapagmana ayon sa pangako," bilang mga miyembro ng espiritwal na binhi. (Galacia 3:29). Ito, gaya ng ating ipinaliwanag, ay bunga ng kawalang-katapatan ng Israel. "Ang batong itinakwil ng mga tagapagtayo ng ay ngayo'y naging pangunahing bato: ... ang Kaharian ng Diyos ay kakaltasin sa inyo at ibibigay sa isang bansang magbubunga ng nararapat na bunga." (Mateo 21:42,43). Dahil hindi handa ang Israel na gamitin ng Diyos sa pagpapala ng ibang mga bansa, nagwakas ang kanilang tipikal na katuwiran, at ang pangako ng pagiging hari ay hindi na para sa kanila. Ito ay "ibinigay sa isang bansa," sa espiritwal na Israel "isang banal na bansa, isang piling bayan." (1 Pedro 2:9). Sinabi sa atin na ang bansang ito ay hiwalay at natatangi sa lahat ng iba pa at hinango mula sa lahat ng mga tao sa lupa. Sasama sa bansang ito ang alipin at malaya, sapagkat tunay na tinawag Niya "isang bayan para sa Kaniyang pangalan." (Mga Gawa 15:14). Tingnan din ang mga kasulatang ito na higit pang nagpapaliwanag sa puntong ito. "Sa Kaniyang pangalan ang mga Hentil ay magtitiwala." (Mateo 12:21). "Ang sinumang

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan 13

tumatawag sa pangalan ni Cristo ay lumayo sa kasamaan." (2 Timoteo 2:19). "Kung ang sinuman ay ibig sumunod sa akin, ipa-kaila niya ang kaniyang sarili, at pasanin niya araw-araw ang kaniyang krus, at sumunod sa akin." (Lucas 9:23). "Ihayag ninyo ang mga kapurihan niya na siyang tumawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa kaniyang kahanap-hanap na liwanag." (1 Pedro 2:9). "Maging tapat ka hanggang sa kamatayan, at ibibigay ko sa iyo ang putong ng buhay." Pahayag 2:10

Pagtanggi sa Karahasan at Digmaan

Ang ating Panginoong Jesucristo ay tiyak na susi sa pagbabago ng mga katuruan na inilahad sa Bagong Tipan. Tinanggihan ni Jesus ang mga kaisipan ng karahasan at digmaan na noon ay kilala at tinatanggap sa mundo. Sa pamamagitan ng kanyang mga aral at ng kanyang halimbawa, ipinakita niya sa atin ang daan upang malaman ang kalooban ng Ama. "Isang bagong utos ang ibinibigay ko sa inyo, na mahi kayo sa isa't isa; gaya ng pagmamahal ko sa inyo, na kayo naman ay magmahalan sa isa't isa. Sa ganito'y makikilala ng lahat ng tao na kayo'y mga alagad ko, kung magkakaroon kayo ng pag-ibig sa isa't isa." (Juan 13:34,35). Ito ay isang mas mataas na utos, isang mas mataas na batas, kaysa sa ibinigay sa mga Hudyo sa ilalim ng Tipan ng Batas. Nasa ilalim tayo ng isang batas kay Cristo Jesus. Ang batas na ito kay Cristo ang batas ng ating tipan at ito ang batas ng pag-ibig. Ibinigay ito ng ating Ulo sa lahat ng pumasok sa paaralan ni Cristo, at nag-aasam na maging mga

miyembro ng klase ng simbahan. Ang pagmamahalan ay nangangahulugang pagmamahal sa ating kapwa, sa ating mga kapatid, at sa ating Langit na Ama. Nangangahulugan pa nga ito ng pagbibigay ng ating oras at talento, pagsasakripisyo ng ating lahat sa paglilingkod sa Panginoon. "Kung iniibig ninyo ako, tuparin ninyo ang mga utos ko." (Juan 14:15). Dapat nating maunawaan na ang masunuring pag-ibig ay kaaya-aya sa Ama, at dapat itong ipakita hindi lamang sa pamamagitan ng katarungan, kundi pati na rin ng pag-ibig. Dapat itong mag-udyok sa atin na sundin ang "batas ng Espiritu ng buhay." Roma 8:2

Ang ating Panginoon ay namuno sa pamamagitan ng halimbawa; ipinakita niya sa pamamagitan ng kanyang pang-araw-araw na buhay kung ano talaga ang nasa kanyang puso. Ito ang tunay na pagsunod sa batas, ang katuwiran ng batas na isinusulat ni Pablo sa kanyang liham sa mga taga-Roma. Nais nating lumakad sa mga yapak ng ating Panginoon at maging ang ating isipan ay makiisa sa espiritu ng Diyos Ama. Nais ng Diyos na maging matulid ang hangarin ng ating puso at mapigilan natin ang laman hangga't maaari. Nais nating lubusang sumuko sa banal na kalooban, ialay ang ating buhay sa Panginoon, at huwag habulin ang mga kahinaan ng laman. Nais din nating maging mapagkatuto, upang matuto mula sa kaniya at, sa gayon, higit pang makilala ang Ama. "Tinuruan ako ng aking Ama," wika niya sa Juan 8:28. "Kung mananatili kayo sa salita ko, s o kayo'y mga alagad ko; at makikilala ninyo ang katotohanan, at ang katotohanan ay magpapalaya sa inyo." Juan 8:31,32

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan 15

Ang karahasan dahil sa kasalanan ay laganap sa mundo ngayon. Umiiral ito sa maraming anyo at kinasasangkutan ang maraming kultura. Si Satanas, ang may-akda ng kasalanan, ay gumagala sa mundo "na parang leong umuungal, ... na naghahanap ng kaninong malalamon." (1 Pedro 5:8). Siya ang "diyos ng mundong ito" at "pinabulag ang isipan ng mga hindi naniwala." (2 Corinto 4:4). Dahil sa impluwensiyang ito, naging karaniwan ang karahasan. Maaari itong maging anyo ng araw-araw na problema sa mga kapitbahay, problema sa mga paaralan o sa lugar ng trabaho, at maging sa mga tunggalian na kinasasangkutan ng mga bansa. Alam natin na ito ay salungat sa mga aral ng ating Panginoon. Ipinapakita ng Kasulatan na tinanggihan ng ating Panginoon ang karahasan, at ang personal na paggamit ng puwersa upang lutasin ang mga alitan. Sa Mateo 26:51-53, tinuluyan ni Jesus si Pedro sa paghila ng kanyang espada laban sa isang alipin ng Punong Pari, na nagdulot ng pinsala sa isa sa kanila. Alam ni Jesus na kailangang siya ay mahuli nang kusang-loob. Sinabi niya sa kanyang mga alagad, "Ibalik mo ang iyong espada."

Hindi na natin muling narinig na gumamit ng puwersa o karahasan ang mga alagad sa paglilingkod sa Panginoon. Maaari sana niyang tawagin ang "mga hukbo ng anghel," ngunit hindi niya ito ginawa. Hindi siya naging handang gamitin ang banal na kapangyarihan para sa kanyang personal na kaginhawahan. Hindi kailanman nanalangin si Jesus para sa pagliligtas sa kaniya mula sa kaniyang mga

kapighatian, kundi masiglang tiniis ang mga ito bilang bahagi ng kaniyang sakripisyo. Dapat din nating gawin ang pareho sa ating sariling buhay. Dapat nating isantabi ang ating sariling kalooban, at tuparin ang kalooban ng Diyos sa anumang halaga. "Ang pag-iisip na ito'y magkaroon sa inyo, na nasa kay Cristo Jesus naman." Filipos 2:5

Bagong Saloobin Tungo sa mga Kaaway

Ang ating Panginoon ay nangaral din tungkol sa isang bagong saloobin sa ating mga kaaway. "Sinasiabi ko sa inyo, ibiginyo ang inyong mga kaaway, at basbasan ang mga sumusumpa sa inyo, at gawin ninyo ang mabuti sa mga napopoot sa inyo, at ipanalangin ninyo ang mga nang-aapi sa inyo at pinalalapastangan kayo." (Mateo 5:44). Maaaring sa una nating sabihin na ito ay isang mataas na pamantayan na dapat tuparin, at tama tayo. Ang ganitong uri ng pag-ibig ay higit pa sa pagmamahal sa iyong kapuwa. Sinabi na madaling mahal ang mga umiibig sa atin. Ngunit ang pagmamahal sa ating mga kaaway ay nangangailangan na magkaroon tayo ng malaking puso, gaya ng kasabihan, at maging bukas-palad sa kanila. Ipinahihiwatig nito ang isang kondisyon ng puso, napupuno ng pag-ibig na kahit ang kaaway ay hindi makapupukaw sa ating mga puso ng anumang masamang hangarin. Walang puwang dito para sa mga gawa ng paghihiganti o poot. Hindi nito ibig sabihin na gusto natin ang kasamaan o kawalan ng katarungan, o may bahagi tayo rito. Tutol tayo sa mga nang-aapi sa mahihina at walang magawa. Ang

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan 17

kaisipan ng mundo ngayon ay ang paggawa ng masama sa iba upang mailigtas ang sarili at mapaglingkuran ang makasariling interes. Dapat nating "kamuhian ang masama at mahalín ang mabuti." (Amos 5:15). Para sa mga tapat na tagasunod ng Panginoon, napakahalaga nito. Ito ay isang halimbawa ng pagsasabuhay ng ating pananampalataya. Ito ay isang paraan upang ipakita na "iniibig" mo ang Panginoon nang buong puso. (Mateo 22:37). Naalala rin natin na ang mga nagkakasala at gumagawa ng masama sa paningin ng Diyos ay magkakaroon ng kanilang gantimpala. 1 Corinto 3:8

Mga Prinsipyo ng Buhay

Ang ating Panginoong Hesus ay nagturo sa atin ng mga prinsipyo ng pamumuhay na ang katangian ay kahinhinan at paggawa ng kapayapaan. "Mapalad ang mga dukha sa espiritu: ... Mapalad ang mga nagluluksa: ... Mapalad ang mga mapagkumbaba: ... Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran: ... Mapalad ang mga mahabagin: ... Mapalad ang mga malinis sa puso: sapagkat makikita nila ang Diyos. Mapalad ang mga tagapagkalokohan ng kapayapaan: sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos." (Mateo 5:1-12). Sinabi ng ating Panginoon ang mga salitang ito sa Kaniyang Sermon sa Bundok, upang turuan ang Kaniyang mga alagad, at, sa gayon, tayo rin. Dapat tayong maging masunurin sa Kaniyang kalooban at matutong matuto. Nais Niya na magsagawa tayo ng pagpipigil sa sarili, maging

banayad, hindi madaling mapukaw o mairita. Nais Niya na magsagawa tayo ng awa, at tunay na pagpapatawad, para sa mga hindi magiliw na gawa ng iba. Hindi tayo palaging magkakaroon ng perpektong pag-uugali, ngunit nais nating magkaroon ng perpektong hangarin. Dapat tayong maging tagapagtatag ng kapayapaan, mga tagapagmahál ng kapayapaan, at samantalain ang mga pagkakataon upang tumulong sa iba. Ang mga tao ng Panginoon ay dapat makiramay sa lahat at huwag makiisa sa sinuman sa mundong puno ng digmaan.

Ang kalinisan ng puso tungo sa Diyos ay nagpapakita sa pamamagitan ng mapayapang mga hangarin at pagsisikap na itaguyod ang kapayapaan sa iba. Lalo itong totoo sa panahong ito na ating kinalalagyan, sa kasalukuyang masamang mundo. Totoo na kinamumuhian ng kadiliman ang liwanag, at ang mga kaaway ng katuwiran ay kamumuhian atuusig ang mga nagnanais mamuhay nang kalugud-lugod sa Ama. Hinihintay ng Panginoon ang mga taong tapat sa mga prinsipyo ng katuwiran, na isasabuhay ito. Dapat gawin ito kahit sa kanilang mga kaaway kapag sila'y pinag-uusig ng mga ito. "Mapalad kayo kung kayo'y kanilang paghamakin at pag-usigin, at sabihin ang lahat ng masamang salita laban sa inyo na hindi totoo, dahil sa akin. Magalak kayo, ... sapagkat malaki ang gantimpala ninyo sa langit." (Mateo 5:11,12). Nababasa rin natin sa 1 Pedro 4:16, "Kung ang sinuman ay nagdurusa bilang isang Kristiyano, huwag siyang mahiya; bagkus, luwalhatiin niya ang Diyos." Binibigyan tayo ng ating Panginoon ng karagdagang katiyakan nang sinabi Niya sa atin, "Sa mundo ay

magkakaroon kayo ng kapighatian; ngunit magalak kayo, sapagkat ako'y nanaig sa mundo." Juan 16:33

MGA PANANAGUTAN NG MGA TURONG NG BAGONG TIPAN

Dapat tayong maging peregrino at dayuhan sa lupa. Ibig sabihin nito ay may pananagutan tayo sa mga batas ng Diyos, hindi sa batas ng tao. Tingnan ang paalalang ibinigay sa atin tungkol dito. "Kayo'y piniling lahi, isang kayarian ng mga pari, isang bansang banal, isang bayan na pag-aari; upang inyong ipahayag ang mga kagandahan ng kaniya na tumawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa kaniyang katingnang liwanag: ... Mga minamahal, ipinamamanhid ko sa inyo bilang mga dayuhan at peregrino, na lumayo kayo sa mga pagnanasa ng laman na nakikipaglaban sa kaluluwa; at gawin ninyong kagalang-galang ang inyong pamumuhay." (1 Pedro 2:9-11). Dapat nating sundin ang mga batas ng tao kapag hindi ito salungat sa mga batas ng Diyos.

Alam nating lahat na itinuturing ng Makalangit na Ama ang pagsunod sa kaniyang kalooban bilang isang napakahalagang bagay. Ipinakita ito sa atin sa pamamagitan ng lahat ng mga aral na inilahad sa atin tungkol sa bansang Israel. Nagturo rin sa atin ang ating Panginoon ng isang aral tungkol dito nang sinabi niya, "Ibigay ninyo nga kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar; at kay Dios ang mga bagay na kay Dios." (Mateo 22:21).

Ang pag-angkin ng mga Estudyante ng Bibliya ay nasa langit ang kanilang pagkamamamayan, at sa pamamagitan ng pagsunod sa Makalangit na Panginoon ay kanilang isinasakripisyo sa isang antas ng e ang kanilang pagsunod sa mga makalupang hari—mga pamahalaan. Ang anumang panunumpa ng katapatan sa anumang pamahalaang lupa ay hindi hinihingi sa mga dayuhan, at tinututulan ito ng mga Mag-aaral ng Bibliya, hindi dahil tutol sila sa batas at kaayusan, o ayaw nilang pamahalaan ng gobyernong kanilang tinitirahan, kundi dahil naibigay na nila ang kanilang katapatan sa mas mataas na kapangyarihan—ang Makalangit na Panginoon. Para sa kanila, ang kanyang mga salita, ang kanyang mga utos, atbp., ang pinakamahalaga - Mga minamahal, ipinamamanhid ko sa inyo. Dapat tayong maging masunurin sa mga batas, maaaring maghanap ng proteksyon sa ilalim ng mga batas, ngunit hindi tayo pinipilit na lumaban laban sa ating Hari. Sinabi sa atin na "sumailalim kayo sa bawat kautusan" (1 Pedro 2:13), maliban kung lalabagin ang ating budhi at ang mga batas ng Diyos. Itinuturo ni Apostol Pablo ang katarungan bilang batayan sa pagbibigay ng karangalan, paggalang, at paglilingkod sa nararapat parangalan.

Dapat tayong magtiwala na ang Langit na Ama ay pinapatakbo ang lahat ayon sa kaniyang mga plano at layunin. Partikular Niyang tinitingnan kung paano natin isinasabuhay ang mga aral na ipinahayag sa atin ng kaniyang minamahal na Anak, na makikita sa ating pang-araw-araw na pamumuhay. "Ang apoy [ng araw na iyon] ang susubok sa gawa ng bawat tao kung

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa 21 Digmaan

anong uri ito." (1 Corinto 8:13). Ang "aping" ito ay maghahayag kung anong uri ng pagkatao ang nabuo natin sa ating mga buhay. Ang ating pananampalataya ay dapat itayo sa mga mahalagang pangako ng Diyos na, ayon sa sinabi, ay ginto, pilak, at mga mamahaling bato. Hindi tayo dapat magtayo nang hindi wasto gamit ang ibang materyales na hindi makatagal sa pagsubok na ito ng apoy. Sinasabi sa atin ng Apostol na ang lahat ng itinayo ayon sa mga pamamaraan at tradisyon ng lupa ay masisira. Pinapayagan ng Langit na Ama ang lahat ng bansa na linlangin ang sarili sa pag-iisip na kayang lutasin ang lahat ng problema ng mundo. Nakita natin na ang kapayapaan ay hindi kailanman naging pangmatagalan; biglang sumisibol ang mga bagong alitan. Ang mga pangyayaring ito ng karahasan at digmaan ay tumutulung na ihanda ang mundo ng sangkatauhan para sa kaharian ng Diyos na walang hanggang kapayapaan. Nakikita natin sa mga kalagayan sa kasalukuyang masamang mundong ito na ang sangkatauhan ay malayo sa espiritu ni Cristo. "Kung ang sinuman ay wala sa Espiritu ni Cristo, hindi siya sa kaniya." (Roma 8:9). Dapat nating makita na ito ay isang napakahalagang prinsipyo.

Dapat tandaan ng mga tao ng Panginoon ang mga espesyal na tagubilin na ibinigay sa kanila ng kanilang panginoon upang maging tagapagtatag ng kapayapaan. Kaya nga, "Pagsikapan ninyong makipagkapatiran sa lahat ng tao, at ang kabanalan, na kung wala'y sinumang makakakita sa Panginoon." Hebreo 12:14

PANGWAKAS NA MGA NAKAHALINAW

Itinuturo ng Bagong Tipan na tinanggihan ni Jesus ang mga kaisipan ng karahasan at digmaan. Tinuruan niya tayo sa pamamagitan ng halimbawa, at sa pamamagitan ng pagtatatag ng isang utos na "mahalin mo ang Panginoon mong Diyos nang buong puso," at "mahalin mo ang iyong kapwa gaya ng pagmamahal mo sa iyong sarili." (Mateo 22:37-39). Ang bagong saloobin na ito sa ating mga kaaway ay tumatanggi sa paggamit ng puwersa at pagpatay. Ang ganitong uri ng pagkatao ay nakabatay sa mga prinsipyo ng pag-ibig at paggawa ng kapayapaan.

Isang araw, matutupad ang kasulatan, "Papawiin niya ang mga digmaan," gaya ng ipinropesiya ni David. (Awit 46:9). Ang paraan upang maisakatuparan ito ay ipinahayag sa Mikas 4:3, "Pupukpukin nila ang kanilang mga espada at gawing arado, at ang k ng kanilang mga sibat at gawing karitong pang-puno; ang bansa'y hindi magtataas ng espada laban sa bansa, ni mag-aaral pa man ding makipagdigma." Isang araw, malalaman ng lahat ng tao sa buong mundo ang walang hanggang kapayapaan at maaari na silang mabuhay nang magkakasundo sa isang muling napaunlad at perpektong daigdig magpakailanman.

Ang relihiyosong pagtutol sa digmaan sa anumang anyo ay tiyak na may matibay na saligan sa kasulatan. Ang pagiging isang taos-pusong tumutol ay isang indibidwal na usapin at dapat itong batay sa personal na pag-aaral at panalangin. Nawa'y gabayan at

Ang Itinuturo ng mga Kasulatan Tungkol sa Digmaan 23

patnubayan ka ng Langit na Ama habang pinag-iisipan mo ang napakaseryosong usaping ito sa iyong buhay. Magtiwala ka sa kaniya sa lahat ng bagay, sapagkat "hindi kita iwawanan, ni pababayaan ka." Hebreo 13:5